

Bilaga A) Lagrådet och den offentliga rätten 1999-2001 Rune Lavin.**Regler om besluts verkställbarhet**

Det är inte ovanligt att förvaltningsbeslut gäller omedelbart enligt uttryckliga föreskrifter. Om beslutet överklagas, kan klaganden begära inhibition av beslutet. Genom beslut av den högre myndigheten kan verkställigheten av beslutet komma att stoppas. Innan den enskilde hunnit överklaga beslutet och den högre myndigheten tagit ställning till inhibitionsfrågan, kommer det emellertid att löpa en tid då beslutet i princip är verkställbart.

Vid vår granskning av remissen om märkning och registrering av hundar fann vi anledning att fästa uppmärksamheten på detta förhållande. Av den föreslagna lagtexten framgick att polismyndigheten redan efter sju dagar från omhändertagandet fick besluta vad som skulle hända med hunden. Beslutet kunde exempelvis innefatta försäljning, bortskänkande eller avlivning av hunden och således vara irreparabelt.

Vi framhöll att om hundägaren skulle ha en reell möjlighet att få sitt överklagande jämte sin inhibitionsbegäran prövad i sak beslutet om hundens försäljning, bortskänkande eller avlivning inte fick gå i verkställighet innan tiden för beslutets överklagande gått ut. Jfr rättsfallet RÅ 1991 ref 58. Vi föreslog därför att det i lagen togs in en uttrycklig bestämmelse med följande lydelse: Polismyndighets beslut om försäljning, bortskänkande eller avlivning av hund får inte verkställas så länge tiden för överklagandet av beslutet löper och något överklagande inte skett. Vi hade emellertid inte någon framgång hos regeringen med vår omtanke om hundägarna. Regeringen ansåg att den av oss föreslagna ordningen där det i många fall inte kom att finnas en ägare att delge beslutet med kunde innebära att hundar under lång tid kom att vara omhändertagna och placerade i hundstall. Detta kunde komma att bli mycket kostsamt och var inte heller tillfredsställande ur djurskyddssynpunkt. Det fick därtill förutsättas att polismyndigheten avvaktade vidare åtgärder för det fall att det fanns fog för att anta att myndighetens beslut kom att överklagas. Regeringen fann sammantaget att övervägande skäl talade emot vårt förslag. Här liksom i fråga om den ovan behandlade möjligheten att använda viteshot sedan hunden omhändertagits ansåg regeringen således att polismyndigheten fick förutsättas i praktiken ta sådana hänsyn som vi ville ha uttryckta i klartext i lagen. Till följd av de erfarenheter som jag förvärvade under min tid som JO bedömer jag regeringens optimistiska synsätt som orealistiskt.